

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1. Directiva UE care se transpune:

Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului

2. Actele normative care asigură transpunerea directivei:

Lege privind cooperarea polițienească internațională și pentru modificarea unor acte normative în domeniu

Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului		Lege privind cooperarea polițienească internațională și pentru modificarea unor acte normative în domeniu		Observații/ Mențiuni
Art. 1	Obiect și domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă stabilește norme armonizate privind schimbul adecvat și rapid de informații dintre autoritățile competente de aplicare a legii în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor. În special, prezenta directivă stabilește norme privind: (a) cererile de informații transmise punctelor de contact unice înființate sau desemnate de	←Art. 1 alin. (1)-(2)	<i>Art. 1 – Obiect și domeniu de aplicare</i> (1) Prezenta lege are ca scop crearea cadrului legislativ și instituțional privind cooperarea polițienească internațională în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, potrivit legislației naționale sau tratatelor la care România este parte și instrumentelor juridice ale Uniunii Europene relevante. (2) Prezenta lege stabilește norme privind: a) cererile de informații transmise în cadrul cooperării polițienești internaționale, în special cu privire la conținutul acestor cereri, furnizarea de	

<p>statele membre, în special cu privire la conținutul acestor cereri, furnizarea de informații în temeiul unor astfel de cereri, limbile de lucru ale punctelor de contact unice, termenele obligatorii pentru furnizarea informațiilor solicitate și motivele refuzului de a da curs unor astfel de cereri;</p> <p>(b) furnizarea de către un stat membru, din proprie inițiativă, a unor informații relevante punctelor de contact unice sau autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre, în special situațiile și modul în care trebuie furnizate aceste informații;</p> <p>(c) canalul implicit de comunicare care trebuie utilizat pentru toate schimburile de informații în temeiul prezentei directive și informațiile care trebuie furnizate punctelor de contact unice în legătură cu efectuarea de schimburi de informații direct între autoritățile competente de aplicare a legii;</p> <p>(d) înființarea sau desemnarea și organizarea, sarcinile, componența și capacitățile punctelor de contact unice ale fiecărui stat membru, inclusiv privind implementarea și utilizarea unui sistem electronic unic de gestionare a cazurilor pentru îndeplinirea sarcinilor lor în temeiul prezentei directive.</p> <p>(2) Prezenta directivă nu se aplică schimburilor de informații între autoritățile</p>	<p>←Art. 1 alin. (3)</p>	<p>informații în temeiul unor astfel de cereri, limbile de lucru, termenele obligatorii pentru furnizarea informațiilor solicitate și motivele refuzului de a da curs unei cereri de informații;</p> <p>b) furnizarea, din proprie inițiativă, a unor informații relevante punctelor de contact unice sau autorităților competente de aplicare a legii străine;</p> <p>c) canalul de comunicare utilizat pentru toate schimburile de informații, informațiile care trebuie furnizate punctului unic de contact, precum și informațiile care trebuie furnizate punctelor unice de contact în legătură cu efectuarea de schimburi de informații direct între autoritățile competente de aplicare a legii;</p> <p>d) desemnarea punctului unic de contact național, organizarea, atribuțiile, componența și capacitățile acestuia.</p> <p>e) implementarea și utilizarea unui sistem electronic unic de gestionare a cazurilor pentru îndeplinirea sarcinilor autorităților competente în temeiul prezentei legi;</p> <p>(3) Prezenta lege nu se aplică schimburilor de informații între autoritățile competente de aplicare a</p>	
---	------------------------------	---	--

<p>competente de aplicare a legii care au scopul de a preveni, de a depista sau de a investiga infracțiunile reglementate în mod specific de alte acte legislative ale Uniunii. Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive sau al altor acte legislative ale Uniunii, statele membre pot adopta sau menține dispoziții care să faciliteze suplimentar schimbul de informații cu autoritățile competente de aplicare a legii din alte state membre în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, inclusiv prin intermediul unor acorduri bilaterale sau multilaterale.</p> <p>(3) Prezenta directivă nu le impune statelor membre nicio obligație:</p> <p>(a) de a obține informații prin intermediul unor măsuri coercitive;</p> <p>(b) de a stoca informații exclusiv în scopul furnizării acestora autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre;</p> <p>(c) de a furniza informații autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre pentru a fi utilizate ca mijloace de probă în procedurile judiciare.</p> <p>(4) Prezenta directivă nu instituie niciun drept de a utiliza informațiile furnizate în conformitate cu dispozițiile sale ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare.</p>	<p>←Art. 1 alin. (4)</p> <p>←Art. 1 alin. (6)</p> <p>←Art. 1 alin. (7)</p>	<p>legii care au scopul de a preveni, de a depista sau de a investiga infracțiunile reglementate în mod specific prin alte acte normative naționale sau europene.</p> <p>(4) Fără a aduce atingere prevederilor prezentei legi sau a instrumentelor juridice ale Uniunii Europene, schimbul de informații dintre autoritățile competente din România și autoritățile competente din alte state membre în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor se poate realiza pe baza tratatelor bilaterale sau multilaterale încheiate în acest sens ori în condiții stabilite prin legi speciale care să faciliteze acest schimb.</p> <p>(6) Prezenta lege nu impune nicio obligație autorităților competente din România:</p> <p>a) de a obține informații prin intermediul unor măsuri coercitive;</p> <p>b) de a stoca informații exclusiv în scopul furnizării acestora autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre;</p> <p>c) de a furniza informații autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre pentru a fi utilizate ca mijloace de probă în procedurile judiciare.</p> <p>(7) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și normelor</p>	
---	--	--	--

	<p>Statul membru care furnizează informațiile își poate da acordul ca acestea să fie utilizate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare.</p>	<p>←Art. 22</p>	<p>de drept internațional și european, relevante în domeniul cooperării judiciare.</p> <p>Art. 22 – Utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare</p> <p>(1) Informațiile primite de autoritățile competente române în cadrul cooperării polițienești nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât cu acordul scris al autorităților competente din statul care a furnizat informațiile respective.</p> <p>(2) Autoritățile competente române care furnizează informații în cadrul cooperării polițienești internaționale își pot da acordul scris ca acestea să fie utilizate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare desfășurate de autoritatea solicitantă, la solicitarea expresă a acesteia.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), cererea privind acordul va fi transmisă folosind canalele de cooperare judiciară internațională, în conformitate cu cadrul legislativ intern.</p>	
<p>Art. 2</p>	<p>Definiții</p> <p>În sensul prezentei directive:</p> <p>1. „autoritate competentă de aplicare a legii” înseamnă orice autoritate polițienească, vamală sau altă autoritate a statelor membre competentă, în temeiul dreptului intern, să exercite autoritate și să ia măsuri coercitive în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor sau orice autoritate care participă la entități comune înființate între</p>	<p>←Art. 2</p>	<p>Art. 2 – Definiții</p> <p>În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>a) autoritate competentă – autoritate polițienească, judiciară, vamală sau altă autoritate de aplicare a legii, română sau străină cu atribuții în prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor sau orice autoritate care participă la entități comune înființate între două sau mai multe state în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, cu excepția instituțiilor cu atribuții în domeniul securității</p>	

<p>două sau mai multe state membre în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, dar exclude agențiile sau unitățile a căror activitate include în special aspecte de securitate națională și ofițerii de legătură detașați în temeiul articolului 47 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;</p> <p>2. „autoritate de aplicare a legii desemnată” înseamnă o autoritate competentă de aplicare a legii care este autorizată să transmită cereri de informații punctelor de contact unice ale altor state membre în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);</p> <p>3. „infracțiune gravă” înseamnă oricare dintre următoarele:</p> <p>(a) o infracțiune astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ;</p> <p>(b) o infracțiune astfel cum este menționată la articolul 3 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul (UE) 2016/794;</p> <p>4. „informații” înseamnă orice conținut referitor la una sau mai multe persoane fizice</p>		<p>naționale și a persoanelor detașate în temeiul articolului 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990, de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune;</p> <p>b) autoritate desemnată – autoritate competentă care este autorizată să transmită cereri de informații punctelor unice de contact ale altor state membre;</p> <p>k) infracțiune gravă – infracțiune prevăzută la art. 97 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 135 din 24 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Regulamentul Europol;</p> <p>g) informații – orice conținut, documente, evidențe, activități sau rapoarte, indiferent de suport, formă,</p>	
--	--	--	--

<p>sau juridice, fapte sau circumstanțe relevante pentru autoritățile competente de aplicare a legii în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul dreptului intern de prevenire, depistare sau investigare a infracțiunilor, inclusiv informații operative în materie penală;</p> <p>5. „informații disponibile” înseamnă informații direct accesibile și informații indirect accesibile;</p> <p>6. „informații direct accesibile” înseamnă informații păstrate într-o bază de date care pot fi accesate direct de către punctul de contact unic sau de către o autoritate competentă de aplicare a legii din statul membru căruia i se solicită informațiile;</p> <p>7. „informații indirect accesibile” înseamnă informații pe care un punct de contact unic sau o autoritate competentă de aplicare a legii din statul membru căruia i se solicită informațiile le poate obține de la alte autorități publice sau de la părți private stabilite în statul membru respectiv, în cazul în care acest lucru este permis de dreptul intern și în conformitate cu aceasta, fără măsuri coercitive;</p> <p>8. „date cu caracter personal” înseamnă datele cu caracter personal în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/680.</p>		<p>mod de exprimare sau de punere în circulație, referitoare la una sau mai multe persoane fizice sau juridice, fapte sau circumstanțe relevante pentru autoritățile competente în scopul îndeplinirii atribuțiilor care le revin potrivit legii, inclusiv informații operative în materie penală;</p> <p>h) informații disponibile - informații direct accesibile și informații indirect accesibile;</p> <p>i) informații direct accesibile – informații păstrate într-o bază de date care pot fi accesate direct de către punctul unic de contact sau de către o autoritate solicitată;</p> <p>j) informații indirect accesibile – informații pe care punctul unic de contact sau o autoritate solicitată le poate obține de la alte autorități publice sau de la persoane fizice sau juridice stabilite în statul respectiv, în condițiile legii, fără măsuri coercitive;</p> <p>l) date cu caracter personal – date cu caracter personal în sensul definiției de la art. 4 lit. a) din Legea nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul</p>	
---	--	---	--

			prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date;	
Art. 3	<p>Articolul 3</p> <p>Principii referitoare la schimbul de informații</p> <p>În legătură cu toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive, statele membre se asigură că:</p> <p>(a) informațiile disponibile pot fi furnizate punctului de contact unic sau autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre (denumit în continuare „principiul disponibilității”);</p> <p>(b) condițiile pentru solicitarea de informații și furnizarea de informații punctelor de contact unice și autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre sunt echivalente cu cele aplicabile solicitării și furnizării unor informații similare în statul membru respectiv (denumit în continuare „principiul accesului echivalent”);</p> <p>(c) protejează informațiile furnizate punctului său de contact unic sau autorităților sale competente de aplicare a legii care sunt marcate ca fiind confidențiale în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul său intern, oferind un nivel de confidențialitate similar cu</p>	<p>←Art. 3 alin. (1) lit. c)</p> <p>←Art. 3 alin. (1) lit. b)</p> <p>←Art. 3 alin. (1) lit. d)</p>	<p>Art. 3 – Principii referitoare la schimbul de informații</p> <p>Cooperarea polițienească internațională se desfășoară în conformitate cu următoarele principii:</p> <p>c) principiul disponibilității – informațiile disponibile autorităților competente române sunt disponibile și autorităților competente solicitante ale altor state în condițiile prezentei legi;</p> <p>b) principiul accesului echivalent – cooperarea polițienească internațională se realizează în condiții de echivalență – condițiile pentru solicitarea și furnizarea de informații punctelor unice de contact și autorităților competente ale altor state sunt echivalente cu cele aplicabile solicitării și furnizării unor informații similare în statul respectiv;</p> <p>d) principiul confidențialității – autoritățile competente române respectă confidențialitatea informațiilor primite de la autoritățile solicitate ale altor state, păstrând un nivel de confidențialitate similar cu cel din dreptul intern al statului membru care a furnizat informațiile;</p>	

	<p>dreptul intern al statului membru care a furnizat informațiile (denumit în continuare „principiul confidențialității”);</p> <p>(d) în cazul în care informațiile solicitate au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță, furnizează astfel de informații unui alt stat membru sau Europol numai cu acordul statului membru sau al țării terțe care a furnizat inițial informațiile și în conformitate cu condițiile impuse de statul membru sau de țara terță care le-a furnizat inițial (denumit în continuare „principiul proprietății datelor”);</p> <p>(e) datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului în temeiul prezentei directive care se dovedesc a fi inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate, sunt șterse sau rectificate sau că prelucrarea lor este restricționată, după caz, și că orice destinatar este notificat fără întârziere (denumit în continuare „principiul fiabilității datelor”)</p>	<p>←Art 3 alin. (1) lit. e)</p> <p>←Art 3 alin. (1) lit. f)</p>	<p>e) principiul proprietății datelor – autoritățile competente române furnizează informațiile obținute de la un alt stat membru sau de la un stat terț, către un alt stat sau Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii, denumită în continuare Europol, numai cu acordul și în conformitate cu condițiile impuse de statul membru sau statul terț care a furnizat inițial informațiile;</p> <p>f) principiul fiabilității datelor – datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului de informații în temeiul prezentei legi, care sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate, sunt șterse sau rectificate, sau prelucrarea lor este restricționată, după caz, iar destinatarul este notificat fără întârziere.</p>	
<p>Art. 4</p>	<p>Cererile de informații transmise punctului de contact unic</p> <p>(1) Statele membre se asigură că cererile de informații transmise de către punctul lor de contact unic și, <i>în cazul în care dreptul lor intern prevede acest lucru</i>, de către autoritățile de aplicare a legii desemnate, către</p>	<p>←Art. 10 alin. (1) și (2)</p>	<p>Art. 10 – Cererile de informații transmise punctului unic de contact</p> <p>(1) Schimbul de informații se realizează în baza cererii de informații transmise de către autoritățile competente, prin intermediul CCPI sau direct de către autoritățile desemnate.</p>	

<p>punctul de contact unic al unui alt stat membru, respectă cerințele prevăzute la alineatele (2)-(6).</p> <p>Statele membre transmit Comisiei o listă a autorităților lor de aplicare a legii desemnate. Statele membre informează Comisia în cazul în care există modificări ale listei respective. Comisia publică online listele, precum și orice actualizare a acestora.</p> <p>Statele membre se asigură că atunci când autoritățile lor de aplicare a legii desemnate transmit o cerere de informații punctului de contact unic al altui stat membru, acestea</p>	<p>←Art. 17 alin. (4) ←Art. 59 alin. (3)</p> <p>←Art. 17 alin. (1), (2)</p>	<p>(2) Cererile de informații respectă cerințele prevăzute la alin. (3) la art. 11 și art. 19 alin. (1).</p> <p>Art. 17 – Schimbul de informații realizat de către autoritățile desemnate române</p> <p>(4) Prin dispoziții/ordine ale conducătorilor autorităților prevăzute la art. 16 alin. (1) se stabilesc autorități desemnate române:</p> <p>a) departamentele/structurile autorizate să transmită sau să primească o cerere de informații;</p> <p>b) persoanele din cadrul departamentelor/structurilor abilitate potrivit lit. a) cu atribuții de prelucrare a datelor pentru transmiterea, respectiv soluționarea unei cereri de informații;</p> <p>c) limitele concrete în exercitarea atribuțiilor de prelucrare a datelor de către persoanele stabilite potrivit lit. b).</p> <p>Art. 59 – Intrarea în vigoare</p> <p>(3) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea CCPI, comunică Comisiei Europene coordonatele CCPI și ale autorităților desemnate române, precum și orice modificări ulterioare intervenite cu privire la acestea.</p> <p>Art. 17 – Schimbul de informații realizat de către autoritățile desemnate române</p>	
---	---	--	--

<p>transmit simultan o copie a cererii respective punctului lor de contact unic.</p> <p>(2) Statele membre pot permite, de la caz la caz, autorităților lor de aplicare a legii desemnate să nu transmită o copie a unei cereri de informații punctului lor de contact unic simultan cu transmiterea acesteia către punctul de contact unic al unui alt stat membru în conformitate cu alineatul (1), în cazul în care aceasta ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:</p> <p>(a) o investigație extrem de sensibilă în curs pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;</p> <p>(b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;</p> <p>(c) siguranța unei persoane;</p> <p>(3) Statele membre se asigură că cererile de informații se transmit punctului de contact unic al altui stat membru numai atunci când există motive obiective să se creadă că:</p> <p>(a) informațiile solicitate sunt necesare atingerii scopului menționat la articolul 1</p>	<p>←Art. 10 alin. (3)</p>	<p>(1) Autoritățile desemnate române pot transmite direct o cerere de informații către punctul unic de contact din alt stat membru.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), autoritățile desemnate române transmit o copie a cererii către CCPI.</p> <p>Nepreluat</p> <p>Art. 10 – <i>Cererile de informații transmise punctului unic de contact</i></p> <p>(3) CCPI și autoritățile desemnate române transmit cererile de informații punctului unic de contact al altui stat membru numai atunci când există motive obiective să se creadă că datele și informațiile solicitate sunt în acord și proporționale cu scopul prezentei legi, iar</p>	<p>Având în vedere rolul CCPI stipulat atât în considerentele Directivei, cât și în cuprinsul prezentei legi, de platformă centrală cu rol de coordonare, considerăm că CCPI trebuie informat de către autoritățile naționale desemnate cu privire la orice caz în care solicită direct info către alt PCU. Prin urmare, se aplică regimul general de informare a CCPI cu privire la întregul flux de informații.</p>
---	---------------------------	--	---

<p>alineatul (1) primul paragraf și proporționale cu acesta; și</p> <p>(b) informațiile solicitate sunt disponibile statului membru respectiv.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că orice cerere de informații transmisă punctului de contact unic al altui stat membru precizează dacă este urgentă, iar în caz afirmativ, motivează urgența. Astfel de cereri de informații sunt considerate urgente dacă, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante ale cazului respectiv, există motive obiective să se creadă că informațiile solicitate îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) sunt esențiale pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru;</p> <p>(b) sunt necesare pentru prevenirea unei amenințări iminente la adresa vieții sau integrității fizice ale unei persoane;</p> <p>(c) sunt necesare pentru adoptarea unei decizii care poate implica menținerea unor măsuri restrictive care echivalează cu privarea de libertate;</p> <p>(d) există un risc iminent să își piardă relevanța dacă nu sunt furnizate de urgență și sunt considerate importante pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor.</p>	<p>←Art. 11 alin. (1) lit. f)</p> <p>←Art. 11 alin. (2)</p>	<p>datele și informațiile solicitate sunt disponibile statului în cauză/ solicitat.</p> <p>Art. 11 – Conținutul cererii de informații</p> <p>(1) Cererea de informații cuprinde următoarele:</p> <p>f) precizarea dacă aceasta are sau nu caracter de urgență, cu motivarea în caz afirmativ a urgenței prin raportare la condițiile prevăzute la alin. (2);</p> <p>(2) Cererea de informații are caracter urgent în situația în care informațiile solicitate îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele condiții:</p> <p>a) sunt esențiale pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice;</p> <p>b) sunt necesare pentru prevenirea unei amenințări iminente la adresa vieții sau integrității fizice ale unei persoane;</p> <p>c) sunt necesare pentru adoptarea unei decizii care poate implica menținerea unor măsuri restrictive care echivalează cu privarea de libertate;</p> <p>d) există un risc iminent să își piardă relevanța dacă nu sunt furnizate de urgență și sunt considerate importante pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor.</p>	
--	---	---	--

<p>(5) Statele membre se asigură că cererile de informații transmise punctului de contact unic al altui stat membru conține toate detaliile necesare pentru a permite prelucrarea lor adecvată și rapidă în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv cel puțin următoarele:</p> <p>(a) o precizare a informațiilor solicitate, care să fie cât mai detaliată posibil în circumstanțele respective;</p> <p>(b) o descriere a scopului în care sunt solicitate informațiile, inclusiv o descriere a faptelor și indicarea infracțiunii la care se referă;</p> <p>(c) motivele obiective pentru care se consideră că statul membru solicitat dispune de informațiile solicitate;</p> <p>(d) o explicație a legăturii dintre scopul solicitării informațiilor și orice persoană fizică sau juridică sau entitate la care se referă informațiile, după caz;</p> <p>(e) motivele pentru care cererea este considerată urgentă, dacă este cazul, în conformitate cu alineatul (4);</p>	<p>←Art. 11 alin. (1) lit. a)-b), d), k) și l)</p> <p>←Art. 11 alin. (1) lit. h)</p> <p>←Art. 11 alin. (1) lit. c) și g)</p> <p>←Art. 11 alin. (1) lit. e)</p> <p>←Art. 11 alin. (1) lit. i)</p> <p>←Art. 11 alin. (1) lit. f)</p>	<p>Art. 11 – <i>Conținutul cererii de informații</i></p> <p>(1) Cererea de informații cuprinde următoarele:</p> <p>a) autoritatea solicitantă;</p> <p>b) data și numărul de înregistrare al lucrării;</p> <p>d) datele persoanelor implicate, menționate în conformitate cu documentele lor de identitate naționale sau internaționale, dacă sunt cunoscute;</p> <p>k) ofițerul de caz și datele de contact ale acestuia;</p> <p>l) clasa de secretizare.</p> <p>h) obiectul cererii, cu precizarea detaliată a informațiilor solicitate;</p> <p>c) scopul cererii de informații;</p> <p>g) descrierea faptelor, modului de operare, circumstanțelor, indicarea infracțiunii la care se referă și/sau prezentarea faptelor de natură penală despre care există date și informații că sunt pregătite sau comise;</p> <p>e) motivele obiective pentru care se consideră că autoritatea solicitată dispune de informațiile solicitate;</p> <p>i) o explicație a legăturii dintre scopul cererii de informații și orice persoană fizică sau juridică ori entitate la care se referă informațiile, după caz;</p> <p>f) precizarea dacă aceasta are sau nu caracter de urgență, cu motivarea în caz afirmativ a urgenței prin raportare la condițiile prevăzute la alin. (2);</p>	
---	--	---	--

	<p>(f) restricții privind utilizarea informațiilor cuprinse în cerere în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise.</p> <p>(6) Statele membre se asigură că cererile de informații se transmit punctului de contact unic al altui stat membru într-una dintre limbile incluse în lista stabilită de celălalt stat membru în conformitate cu articolul 11.</p>	<p>←Art. 11 alin. (1) lit. j)</p> <p>←Art. 19 alin. (1)</p>	<p>j) restricții privind utilizarea informațiilor cuprinse în cerere în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise;</p> <p>Art. 19 – Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre (1) CCPI și autoritățile competente transmit cererile de informații în limbile comunicate către Comisia Europeană de către statele membre sau agreate cu statele terțe și organizațiile internaționale la care România este parte.</p>	
Art. 5	<p>Furnizarea de informații în baza cererilor transmise punctelor de contact unice</p> <p>(1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic furnizează informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 cât mai curând posibil și, în orice caz, în următoarele termene, după caz:</p> <p>(a) opt ore în cazul cererilor urgente referitoare la informații direct accesibile;</p> <p>(b) trei zile calendaristice în cazul cererilor urgente referitoare la informații indirect accesibile;</p> <p>(c) șapte zile calendaristice, în cazul oricăror alte cereri.</p> <p>Termenele prevăzute la primul paragraf încep să curgă de la primirea cererii de informații.</p> <p>(2) Atunci când, în temeiul dreptului său intern, în conformitate cu articolul 9, un stat membru poate furniza informațiile solicitate numai după obținerea unei autorizații</p>	<p>←Art. 14 alin. (1) și (2)</p> <p>←Art. 22 alin. (1) – (3)</p>	<p>Art. 14 – Termenele (1) CCPI furnizează informațiile solicitate prin cererile de informații transmise de către punctele unice de contact sau autoritățile desemnate din celelalte state membre cât mai curând posibil, cu respectarea următoarelor termene, după caz:</p> <p>a) opt ore în cazul cererilor de informații cu caracter urgent referitoare la informații direct accesibile;</p> <p>b) trei zile calendaristice în cazul cererilor de informații cu caracter urgent referitoare la informații indirect accesibile;</p> <p>c) șapte zile calendaristice, în cazul cererilor de informații altele decât cele prevăzute la lit. a) și b).</p> <p>(2) Termenele prevăzute la alin. (1) încep să curgă de la primirea cererii de informații de către CCPI.</p> <p>Art. 22 – Utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare (1) Informațiile primite de autoritățile competente române în cadrul cooperării polițienești nu pot fi</p>	

<p>judiciare, respectivul stat membru se poate abate de la termenele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol în măsura în care acest lucru este necesar în scopul obținerii unei astfel de autorizații. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că punctul lor de contact unic îndeplinește cumulativ următoarele sarcini:</p> <p>(a) informează imediat punctul de contact unic sau, după caz, autoritatea de aplicare a legii desemnată din statul membru solicitant cu privire la întârzierea preconizată, precizând durata estimată a întârzierii și motivele care stau la baza acesteia;</p> <p>(b) ulterior menține informat punctul de contact unic sau, după caz, autoritatea de aplicare a legii desemnată din statul membru solicitant și furnizează informațiile solicitate cât mai curând posibil după obținerea autorizației judiciare.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic furnizează informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 punctului de contact unic sau, după caz, autorității de aplicare a legii desemnate din statul membru solicitant în limba în care a fost transmisă cererea de informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (6).</p>	<p>←Art. 19 alin. (4)</p>	<p>utilizate ca probe în procesul penal decât ulterior obținerii acordului autorităților competente din statul care a furnizat informațiile respective, în măsura în care legislația acestuia o permite.</p> <p>(2) Autoritățile judiciare competente române care furnizează informații în cadrul cooperării polițienești internaționale își pot da acordul ca acestea să fie utilizate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare desfășurate de autoritatea solicitantă, la solicitarea expresă a acesteia.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), cererea privind acordul va fi transmisă folosind canalele de cooperare judiciară internațională, în conformitate cu cadrul legislativ intern.</p> <p>Art. 19 – <i>Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre</i></p> <p>(4) Răspunsurile la cererile de informații primite, refuzurile de a da curs cererilor de informații, motivele de refuz, cererile de clarificări sau precizări, clarificările sau precizările precum și orice alte comunicări sau mesaje referitoare la cererile de informații se transmit în limba în care a fost formulată cererea de informații.</p>	
--	-------------------------------	---	--

	<p>Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic transmite o copie a informațiilor solicitate către punctul de contact unic al statului membru solicitant simultan cu furnizarea informațiilor solicitate către autoritatea de aplicare a legii desemnate a statului membru respectiv.</p> <p>Statele membre pot permite punctului lor de contact unic să nu transmită, simultan cu furnizarea de informații autorităților de aplicare a legii desemnate dintr-un alt stat membru în conformitate cu prezentul articol, o copie a informațiilor respective către punctul de contact unic al aceluși alt stat membru, în cazul în care acest lucru ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:</p> <p>(a) o investigație extrem de sensibilă în curs pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;</p> <p>(b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;</p> <p>(c) siguranța unei persoane.</p>	<p>←Art. 15 alin. (4) teza I</p> <p>←Art. 15 alin. (4) teza II</p>	<p>Art. 15 – <i>Schimbul de informații realizat de către CCPI</i></p> <p>(4) În situația în care cererea de informații a fost transmisă CCPI de o autoritate desemnată a unui stat membru, CCPI transmite răspunsul către autoritatea respectivă și concomitent o copie a răspunsului către punctul unic de contact al statului solicitant.</p> <p>Transmiterea unei copii a răspunsului către punctul unic de contact al statului solicitant nu se realizează în situația în care din cuprinsul cererii de informații rezultă că aceasta nu a fost transmisă și punctului unic de contact al statului solicitant.</p>	<p>Din punct de vedere practic, legiuitorul român a considerat că forma astfel reglementată atinge scopurile prevăzute de Directivă și că, în mod obiectiv, punctul unic de contact al statului român nu poate aprecia îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. (a) – (c) fiind obligat să se raporteze la decizia autorității desemnate a statului membru solicitant</p>
<p>Art. 6</p>	<p>Refuzul de a da curs cererilor de informații</p> <p>1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic refuză să furnizeze informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 numai atunci când este aplicabil unul dintre următoarele motive:</p> <p>(a) informațiile solicitate nu sunt disponibile punctului de contact unic și autorităților</p>	<p>←Art. 12 alin. (3) lit. a)</p>	<p>Art. 12 – <i>Soluționarea cererii de informații</i></p> <p>(3) CCPI refuză să furnizeze informațiile solicitate prin cererea de informații, atunci când intervine unul dintre următoarele motive:</p> <p>a) informațiile solicitate nu sunt disponibile CCPI și autorităților competente române sau nu pot fi</p>	

<p>competente de aplicare a legii din statul membru solicitat;</p> <p>(b) cererea de informații nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4;</p> <p>(c) a fost refuzată acordarea autorizației judiciare necesare în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat, în conformitate cu articolul 9;</p> <p>(d) informațiile solicitate constituie date cu caracter personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile de date cu caracter personal menționate la articolul 10 litera (b);</p> <p>(e) s-a constatat că informațiile solicitate sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate și nu pot fi furnizate în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/680;</p> <p>(f) există motive obiective pentru a considera că furnizarea informațiilor solicitate:</p> <p>(i) ar contraveni intereselor esențiale ale securității naționale a statului membru solicitat sau ar afecta interesele respective;</p> <p>(ii) ar periclita succesul unei investigații în curs privind o infracțiune sau siguranța unei persoane;</p>	<p>←Art. 12 alin. (3) lit. b)</p> <p>←Art. 12 alin. (3) lit. c)</p> <p>←Art. 12 alin. (3) lit. d)</p> <p>←Art. 12 alin. (3) lit. e)</p>	<p>obținute în exercitarea atribuțiilor stabilite prin legile de organizare și funcționare ale acestora;</p> <p>b) cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e)-j), și nu au fost primite clarificările și precizările solicitate conform alin. (2);</p> <p>Nu necesită transpunere.</p> <p>c) informațiile solicitate constituie date cu caracter personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile de date cu caracter personal prevăzute la secțiunea B din anexa II la Regulamentul Europol;</p> <p>d) s-a constatat că informațiile solicitate sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate și nu pot fi furnizate în conformitate cu art. 7 alin. (3) – (7) din Legea nr. 363/2018;</p> <p>e) există motive pentru a considera că furnizarea informațiilor solicitate:</p> <p>i. ar aduce atingere securității naționale;</p> <p>ii. ar periclita buna desfășurare a unei investigații polițienești sau a procesului penal;</p> <p>iii. ar pune în pericol viața ori integritatea fizică a unei persoane fizice;</p> <p>iv. ar prejudicia interesele importante protejate ale unei persoane juridice;</p>	
---	--	---	--

<p>(2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic informează punctul de contact unic sau, după caz, autoritatea de aplicare a legii desemnată din statul membru solicitant cu privire la refuzul de a da curs cererii de informații, precizând motivele acestuia, cu respectarea termenelor prevăzute la articolul 5 alineatul (1).</p>	<p>←Art. 13 alin. (2)</p>	<p><i>Art. 13 – Solicitarea de clarificări și refuz</i> (2) CCPI informează punctul unic de contact sau, după caz, autoritatea desemnată din statul membru solicitant cu privire la refuzul de a da curs cererii de informații, cu indicarea motivelor aplicabile dintre cele prevăzute la art. 12 alin. (3), și cu respectarea termenelor prevăzute la art. 14 alin. (1).</p>	
<p>(3) După caz, statele membre se asigură că punctul lor de contact unic solicită imediat punctului de contact unic sau, după caz, autorității de aplicare a legii desemnate din statul membru solicitant clarificările sau precizările necesare pentru a prelucra o cerere de informații, în absența cărora cererea ar trebui refuzată.</p>	<p>←Art. 12 alin. (2) și (4)</p>	<p><i>Art. 12 – Soluționarea cererii de informații</i> (2) În situația în care cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e)-j), CCPI solicită clarificări sau precizări punctului unic de contact sau, după caz, autorității solicitante. (4) CCPI, autoritățile competente și autoritățile desemnate furnizează, la cerere, clarificările sau precizările necesare soluționării cererii de informații.</p>	
<p>Termenele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) se suspendă din momentul în care punctul de contact unic sau, după caz, autoritatea de aplicare a legii desemnată din statul membru solicitant primește cererea de clarificări sau precizări până în momentul în care clarificările sau precizările solicitate sunt furnizate.</p>	<p>←Art. 13 alin. (1)</p>	<p>Art. 13 – Solicitarea de clarificări și refuz (1) Cererea de clarificări sau precizări suspendă termenele prevăzute la art. 14 alin. (1) până în momentul în care clarificările sau precizările solicitate sunt furnizate.</p>	
<p>(4) Refuzurile de a da curs cererilor de informații, motivele unor asemenea refuzuri, cererile de clarificări sau precizări și clarificările și precizările menționate la</p>	<p>←Art. 19 alin. (4)</p>	<p><i>Art. 19 – Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre</i> (4) Răspunsurile la cererile de informații primite, refuzurile de a da curs cererilor de informații,</p>	

	alineatul (3) de la prezentul articol, precum și orice alte comunicări referitoare la cererile de informații transmise punctului de contact unic al altui stat membru se transmit în limba în care a fost transmisă cererea în conformitate cu articolul 4 alineatul (6).		motivele de refuz, cererile de clarificări sau precizări, clarificările sau precizările precum și orice alte comunicări sau mesaje referitoare la cererile de informații se transmit în limba în care a fost formulată cererea de informații.	
Art. 7	<p>Furnizarea de informații din proprie inițiativă</p> <p>(1) Statele membre pot furniza din proprie inițiativă, prin intermediul punctului lor de contact unic sau prin intermediul autorităților lor competente de aplicare a legii, informațiile disponibile punctelor de contact unice sau autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre, atunci când există motive obiective să se considere că astfel de informații ar putea fi relevante pentru statele membre respective în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează din proprie inițiativă informațiile disponibile punctelor de contact unice sau autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre, atunci când există motive obiective să se considere că astfel de informații ar putea fi relevante pentru statele membre respective în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor grave. Cu toate acestea, nu există o astfel de obligație atunci când informațiilor respective le sunt aplicabile</p>	<p>←Art. 20 alin. (4)</p> <p>←Art. 20 alin. (1)-(3)</p>	<p>Art. 20 – <i>Furnizarea de informații din proprie inițiativă</i></p> <p>(4) CCPI sau autoritățile competente române pot transmite informații disponibile punctelor unice de contact competente din alte state membre și cu referire la alte situații sau infracțiuni în afara celor prevăzute la alin. (1), atunci când apreciază că informațiile respective ar putea fi relevante pentru statele respective în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor.</p> <p>Art. 20 – <i>Furnizarea de informații din proprie inițiativă</i></p> <p>(1) CCPI sau autoritățile competente române transmit informațiile disponibile punctelor unice de contact sau autorităților competente din alte state membre, atunci când există motive obiective să se considere că viața, integritatea corporală și libertatea unei persoane ar putea fi în pericol sau când acestea ar putea fi relevante pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor grave.</p> <p>(2) Comunicarea informațiilor operative potrivit dispozițiilor alin. (1) se limitează la ceea ce se consideră a fi relevant și necesar pentru a se atinge scopul transmiterii.</p>	

<p>motivele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c) sau (f).</p> <p>(3) Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează informații din proprie inițiativă punctului de contact unic al altui stat membru în conformitate cu alineatul (1) sau (2), fac acest lucru în una dintre limbile incluse în lista stabilită de statul membru respectiv în conformitate cu articolul 11.</p> <p>Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic furnizează informații din proprie inițiativă autorității competente de aplicare a legii a unui alt stat membru, acesta transmite, simultan, o copie a informațiilor respective punctului de contact unic al celuilalt stat membru.</p> <p>Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează informații din proprie inițiativă unui alt stat membru, acestea transmit, simultan, o copie a informațiilor respective punctului de contact unic din statul lor membru și, dacă este cazul, punctului de contact unic al respectivului stat membru în cauză.</p>	<p>←Art. 19 alin. (5)</p> <p>←Art. 20 alin. (5)</p> <p>←Art. 20 alin. (6)</p>	<p>(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când este incident unul din motivele de refuz prevăzute la art. 12 alin. (3) lit. e).</p> <p>Art. 19 – <i>Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre</i> (5) CCPI și autoritățile competente de aplicare a legii române transmit informații disponibile în condițiile art. 20 alin. (1) sau (4), după caz, în una dintre limbile incluse în lista stabilită de statul căruia îi sunt transmise informațiile.</p> <p>Art. 20 – <i>Furnizarea de informații din proprie inițiativă</i> (5) Atunci când furnizează informații potrivit alin. (1) sau (4), după caz, din proprie inițiativă, autorității competente a unui alt stat membru, CCPI transmite, simultan, o copie a informațiilor respective punctului unic de contact al statului membru respectiv.</p> <p>(6) Atunci când furnizează informații potrivit alin. (1) sau (4), după caz, din proprie inițiativă, autoritățile competente române transmit, simultan, o copie a informațiilor respective către CCPI sau, dacă este cazul și către punctul unic de contact al statului membru respectiv.</p>	
--	---	---	--

	<p>(4) Statele membre pot permite autorităților lor competente de aplicare a legii să nu transmită, simultan cu furnizarea de informații punctului de contact unic sau autorităților competente de aplicare a legii dintr-un alt stat membru în conformitate cu prezentul articol, o copie a informațiilor respective către punctul de contact unic din statul lor membru sau către punctul de contact unic al statului membru respectiv, în cazul în care acest lucru ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:</p> <p>(a) o investigație extrem de sensibilă în curs pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;</p> <p>(b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;</p> <p>(c) siguranța unei persoane.</p>	<p>←Art. 20 alin. (7)</p>	<p>(7) Transmiterea unei copii a informațiilor către punctul unic de contact din alt stat membru nu se realizează în situația în care din cuprinsul informațiilor rezultă că acest lucru ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:</p> <p>a) o investigație extrem de sensibilă în curs de desfășurare pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;</p> <p>b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;</p> <p>c) siguranța unei persoane.</p>	
<p>Art. 8</p>	<p>Schimbul de informații în urma cererilor transmise direct autorităților competente de aplicare a legii</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic transmite o cerere de informații direct autorității competente de aplicare a legii a altui stat membru, acesta transmite, simultan, o copie a cererii respective punctului de contact unic al celui alt stat membru.</p>	<p>←Art. 15 alin. (2), lit. b) și alin. (3)</p>	<p>Art. 15 – <i>Schimbul de informații realizat de către CCPI</i></p> <p>(2) CCPI transmite cereri de informații:</p> <p>b) autorităților competente din statele membre;</p> <p>(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), CCPI trimite concomitent o copie a cererii de informații punctului unic de contact din statul respectiv.</p>	

<p>Statele membre se asigură că, în cazul în care una dintre autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează informații în urma unor astfel de cereri, aceasta transmite, simultan, o copie a acestor informații punctului de contact unic din statul său membru.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care una dintre autoritățile lor competente de aplicare a legii transmit o cerere de informații sau furnizează informații în temeiul unei astfel de cereri direct unei autorități competente de aplicare a legii dintr-un alt stat membru, aceasta transmite, simultan, o copie a cererii respective sau a informațiilor respective punctului de contact unic din statul său membru, precum și punctului de contact unic al celuilalt stat membru.</p>	<p>←Art. 16 alin. (2), (3)</p> <p>←Art.16 alin. (2), (3)</p>	<p>Art. 16 –<i>Schimbul de informații realizat direct de către autoritățile competente române cu autoritățile competente din alte state membre</i></p> <p>(2) Autoritățile competente române precizate la alin. (1) pot transmite o cerere de informații și pot furniza informații în temeiul unei astfel de cereri sau solicitări direct către autoritățile competente dintr-un alt stat membru.</p> <p>(3) În situația prevăzută la alin. (2), autoritățile competente române transmit simultan o copie a cererii, respectiv a informațiilor, către CCPI și către punctul unic de contact al celuilalt stat membru. Transmiterea unei copii a răspunsului către punctul unic de contact al statului membru solicitant nu se realizează în situația în care din cuprinsul cererii de informații rezultă că aceasta nu a fost transmisă și punctului unic de contact al statului solicitant.</p> <p>Art.16 – <i>Schimbul de informații realizat direct de către autoritățile competente române cu autoritățile competente din alte state membre</i></p> <p>(2) Autoritățile competente române precizate la alin. (1) pot transmite o cerere de informații și pot furniza informații în temeiul unei astfel de cereri sau solicitări direct către autoritățile competente dintr-un alt stat membru.</p>	
--	--	--	--

	<p>(3) Statele membre pot permite punctului lor de contact unic sau autorităților lor competente de aplicare a legii să nu transmită copii ale cererilor de informații sau informațiile menționate la alineatul (1) sau (2) în cazul în care acest lucru ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:</p> <p>(a) o investigație extrem de sensibilă în curs pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;</p> <p>(b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;</p> <p>(c) siguranța unei persoane.</p>	<p>←Art. 16 alin. (3) teza I</p> <p>←Art. 16 alin. (3) teza II</p>	<p>(3) În situația prevăzută la alin. (2), autoritățile competente române transmit simultan o copie a cererii, respectiv a informațiilor, către CCPI și către punctul unic de contact al celui alt stat membru.</p> <p>Transmiterea unei copii a răspunsului către punctul unic de contact al statului membru solicitant nu se realizează în situația în care din cuprinsul cererii de informații rezultă că aceasta nu a fost transmisă și punctului unic de contact al statului solicitant.</p>	<p>Din punct de vedere practic, legiuitorul român a considerat că forma astfel reglementată atinge scopurile prevăzute de Directivă și că, în mod obiectiv, punctul unic de contact al statului român nu poate aprecia îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. (a) – (c) fiind obligat să se raporteze la decizia autorității desemnate a statului membru solicitant</p>
Art. 9	<p>Autorizația judiciară</p> <p>(1) Un stat membru nu solicită o autorizație judiciară pentru furnizarea de informații punctului de contact unic sau autorităților competente de aplicare a legii dintr-un alt stat membru în temeiul capitolului II sau III, atunci când dreptul său intern nu impune o astfel de autorizație judiciară pentru furnizarea de informații similare în statul membru respectiv.</p>	<p>←Art. 22</p>	<p>Art. 22 – Utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare</p> <p>(1) Informațiile primite de autoritățile competente române în cadrul cooperării polițienești nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât ulterior obținerii acordului autorităților competente din statul care a furnizat informațiile respective, în măsura în care legislația acestuia o permite.</p>	

	<p>(2) Statele membre se asigură că, atunci când dreptul lor intern impune obligația obținerii unei autorizații judiciare pentru furnizarea de informații punctului de contact unic sau autorităților competente de aplicare a legii din alt stat membru în temeiul capitolului II sau III, punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii iau imediat toate măsurile necesare, în conformitate cu dreptul lor intern, pentru a obține o astfel de autorizație judiciară cât mai curând posibil.</p> <p>(3) Cererile de autorizații judiciare menționate la alineatul (2) sunt evaluate și soluționate în conformitate cu dreptul intern al statului membru al autorității judiciare competente.</p>		<p>(2) Autoritățile judiciare competente române care furnizează informații în cadrul cooperării polițienești internaționale își pot da acordul ca acestea să fie utilizate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare desfășurate de autoritatea solicitantă, la solicitarea expresă a acesteia.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), cererea privind acordul va fi transmisă folosind canalele de cooperare judiciară internațională, în conformitate cu cadrul legislativ intern.</p>	
Art. 10	<p>Norme suplimentare privind informațiile care constituie date cu caracter personal</p> <p>Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează informații în temeiul capitolului II sau III care constituie date cu caracter personal:</p> <p>(a) datele cu caracter personal sunt exacte, complete și actualizate, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/680;</p> <p>(b) categoriile de date cu caracter personal furnizate pentru fiecare categorie de persoane vizate rămân limitate la cele enumerate în secțiunea B din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794 și sunt necesare pentru</p>	←Art. 25	<p>Art. 25 – <i>Reguli privind furnizarea datelor cu caracter personal</i></p> <p>(1) CCPI și autoritățile competente române se asigură că informațiile furnizate care fac obiectul prezentei legi respectă următoarele reguli privind datele cu caracter personal:</p> <p>a) datele cu caracter personal sunt exacte, complete și actualizate, în conformitate cu art. 7 alin. (3) – (7) din Legea nr. 363/2018;</p> <p>b) categoriile de date cu caracter personal furnizate pentru fiecare categorie de persoane vizate rămân limitate la cele enumerate în secțiunea B din anexa II la Regulamentul Europol și sunt necesare pentru atingerea scopului cererii și proporționale cu acesta;</p>	

	<p>atingerea scopului cererii și proporționale cu acesta;</p> <p>(c) punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii furnizează, de asemenea, simultan și în măsura în care este posibil, elementele necesare care să îi permită punctului de contact unic sau autorității competente de aplicare a legii din celălalt stat membru să evalueze gradul de acuratețe, exhaustivitate și fiabilitate al datelor cu caracter personal, precum și în ce măsură datele cu caracter personal sunt actualizate.</p>		<p>(2) CCPI și autoritățile competente române furnizează, simultan și în măsura în care este posibil, elementele necesare care să îi permită punctului unic de contact sau autorității competente din statul membru omolog sau din alt stat sau organizație internațională cu care se cooperează, să evalueze gradul de acuratețe, exhaustivitate și fiabilitate al datelor cu caracter personal, precum și în ce măsură datele cu caracter personal sunt actualizate.</p>	
<p>Art. 11</p>	<p>Lista limbilor</p> <p>(1) Statele membre stabilesc și actualizează o listă cu una sau mai multe limbi în care punctul lor de contact unic poate face schimb de informații. Această listă trebuie să includă limba engleză.</p> <p>(2) Statele membre furnizează Comisiei lista menționată la alineatul (1), precum și orice eventuale actualizări a acesteia. Comisia publică online o compilație a acestor liste și o actualizează.</p>	<p>←Art. 19 alin. (1), (2)</p> <p>←Art. 19 alin. (3)</p>	<p>Art. 19 – Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre</p> <p>(1) CCPI și autoritățile competente transmit cererile de informații în limbile comunicate către Comisia Europeană de către statele membre sau agreate cu statele terțe și organizațiile internaționale la care România este parte.</p> <p>(2) Lista limbilor utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre cuprinde limba română și limba engleză.</p> <p>(3) Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea CCPI, transmite către Comisia Europeană lista prevăzută la alin. (2), precum și eventualele modificări și completări ulterioare ale acesteia.</p>	

<p>Art. 12</p>	<p>Furnizarea de informații către Europol</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii transmit cereri de informații, furnizează informații în temeiul unor astfel cereri de informații sau furnizează informații din proprie inițiativă în temeiul capitolului II sau III din prezenta directivă, personalul punctului lor de contact unic sau autorităților lor de aplicare a legii competente evaluează, de asemenea, de la caz la caz și sub rezerva articolului 7 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/794, dacă este necesar să transmită o copie a cererii de informații sau a informațiilor furnizate către Europol, în măsura în care informațiile la care se referă comunicarea privesc infracțiuni care se încadrează în domeniul de aplicare al obiectivelor Europol prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2016/794.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o copie a unei cereri de informații sau o copie a informațiilor este transmisă către Europol în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, scopurile prelucrării informațiilor și orice posibile restricții privind prelucrarea respectivă în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2016/794 sunt comunicate în mod corespunzător către</p>	<p>←Art. 26</p>	<p>Art. 26 – Furnizarea de informații către Europol</p> <p>CCPI sau autoritățile competente române care transmit o cerere de informații sau furnizează informații în conformitate cu art. 15 alin. (2) și (5), art. 16 alin. (2) sau art. 20 alin. (1) transmit o copie a acestora către Europol prin intermediul SIENA, cu respectarea următoarelor condiții:</p> <p>a) din evaluarea realizată stabilesc că este necesară transmiterea deoarece informațiile sunt relevante pentru îndeplinirea obiectivelor Europol, prevăzute la art. 3 din Regulamentul Europol și nu sunt incidente prevederile art. 19 din Legea nr. 56/2018;</p> <p>b) comunică scopul prelucrării informațiilor și orice posibile restricții privind prelucrarea de către Europol în conformitate cu prevederile art. 13, 14 și 16 din Legea nr. 56/2018;</p>	
-----------------------	--	-----------------	---	--

	<p>Europol. Statele membre se asigură că informațiile obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță sunt transmise către Europol în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol numai în cazul în care statul membru sau țara terță în cauză și-a dat acordul.</p>		<p>c) se asigură că informațiile obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță sunt transmise către Europol numai în cazul în care statul membru sau țara terță în cauză și-a dat acordul.</p>	
<p>Art. 13</p>	<p>Canal de comunicare securizat</p> <p>(1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic sau autoritățile lor competente de aplicare a legii utilizează aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) a Europol pentru a transmite cereri de informații, pentru a furniza informații în urma unor astfel de cereri sau pentru a furniza informații din proprie inițiativă în temeiul capitolului II sau III sau al articolului 12.</p> <p>(2) Statele membre pot permite punctelor lor de contact unice sau autorităților lor competente de aplicare a legii să nu utilizeze SIENA pentru a transmite cereri de informații, pentru a furniza informații ca urmare a unor astfel de cereri sau pentru a furniza informații din proprie inițiativă în temeiul capitolului II sau III sau al articolului 12, în unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:</p>	<p>←Art. 27 alin. (1)</p> <p>←Art. 27 alin. (2)</p>	<p>Art. 27 – Canal de comunicare securizat</p> <p>(1) Până la data de 12 iunie 2027, Ministerul Afacerilor Interne ia măsurile necesare astfel încât CCPI și autoritățile competente române, să transmită cererile de informații, informațiile solicitate și informațiile transmise din proprie inițiativă către punctele unice de contact străine, autoritățile competente străine și respectiv Europol prin intermediul SIENA.</p> <p>(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cererile de informații sau informațiile nu sunt transmise prin intermediul SIENA în unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:</p>	

	<p>(a) schimbul de informații necesită implicarea țărilor terțe sau a organizațiilor internaționale sau există motive obiective pentru a considera că va fi necesară implicarea acestora într-o etapă ulterioară, inclusiv prin intermediul canalului de comunicare al Interpolului;</p> <p>(b) caracterul urgent al cererii de informații necesită utilizarea temporară a unui alt canal de comunicare;</p> <p>(c) un incident tehnic sau operațional neașteptat împiedică utilizarea SIENA pentru schimbul de informații de către punctelor lor de contact unice sau autorităților lor competente de aplicare a legii.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic, precum și toate autoritățile lor competente de aplicare a legii care ar putea fi implicate în schimbul de informații în temeiul prezentei directive sunt conectate direct la SIENA, inclusiv, după caz, prin dispozitive mobile.</p>	<p>←Art. 27 alin. (4)</p>	<p>a) schimbul de informații necesită implicarea statelor terțe sau a organizațiilor internaționale sau există motive obiective pentru a considera că va fi necesară implicarea acestora într-o etapă ulterioară, inclusiv prin intermediul canalului de comunicare al Interpol;</p> <p>b) caracterul urgent al cererii de informații necesită utilizarea temporară a unui alt canal de comunicare;</p> <p>c) un incident tehnic sau operațional neprevăzut împiedică utilizarea pentru schimbul de informații a aplicației în cauză.</p> <p>(4) Fiecare autoritate competentă română care este implicată în schimbul de informații cu CCPI sau cu punctele unice de contact, respectiv autoritățile desemnate din statele membre, sau cu Europol, este obligată să ia măsuri pentru a se conecta direct la SIENA, inclusiv, după caz, prin dispozitive mobile, cu respectarea legislației în vigoare referitoare la protejarea informațiilor secrete de serviciu, respectiv Restreint UE/EU Restricted.</p>	
<p>Art. 14</p>	<p>Înființare sau desemnare, sarcini și capacități ale punctului de contact unic</p> <p>(1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează un punct de contact unic. Punctul de contact unic este entitatea centrală</p>	<p>←Art. 4</p>	<p>Art. 4 – Punctul unic de contact</p> <p>(1) Se desemnează punct unic de contact pentru cooperarea polițienească internațională Centrul de</p>	

	<p>responsabilă de coordonarea și facilitarea schimbului de informații în temeiul prezentei directive.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic este echipat și împuternicit să îndeplinească cel puțin toate sarcinile următoare:</p> <p>(a) primirea și analizarea cererilor de informații transmise în conformitate cu articolul 4 în limbile notificate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2);</p> <p>(b) direcționarea cererilor de informații către autoritățile de aplicare a legii competente și relevante și, atunci când este necesar, coordonarea între acestea în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de cereri și furnizarea de informații în urma unor asemenea cereri;</p>	<p>←Art. 5 alin. (1)</p>	<p>Cooperare Polițienească Internațională, denumit în continuare <i>CCPI</i>, structură fără personalitate juridică din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.</p> <p>(2) CCPI este autoritatea competentă responsabilă la nivel național de coordonarea și facilitarea schimbului de informații în temeiul prezentei legi, cu excepția cazurilor în care prin acte normative se stabilesc atribuții specifice în sarcina altor autorități desemnate ca puncte naționale de contact în domeniul propriu de competență.</p> <p><i>Art. 5 – Atribuțiile CCPI</i></p> <p>(1) CCPI are următoarele atribuții principale:</p> <p>a) primirea, analizarea și soluționarea cererilor de informații, transmise de către autoritățile competente române și străine, organisme și instituții internaționale, direct sau prin atașatii de afaceri interne și ofițerii de legătură, în limbile notificate;</p> <p>b) direcționarea cererilor de informații către autoritățile competente și, atunci când este necesar, coordonarea între acestea privind prelucrarea cererilor;</p>	
--	---	--------------------------	---	--

<p>(c) coordonarea analizării și structurării informațiilor în vederea furnizării acestora punctelor de contact unice și, după caz, autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre;</p> <p>(d) furnizarea, la cerere sau din proprie inițiativă, de informații altor state membre, în conformitate cu articolele 5 și 7;</p> <p>(e) refuzul de a furniza informații în conformitate cu articolul 6 și, atunci când este necesar, solicitarea de clarificări sau precizări în conformitate cu articolul 6 alineatul (3);</p>	<p>← Art. 12 alin. (1)-(3)</p>	<p>c) analizarea și structurarea informațiilor gestionate în vederea furnizării acestora autorităților competente solicitante;</p> <p>d) furnizarea informațiilor solicitate prin cererea de informații sau din proprie inițiativă, în condițiile prezentei legi;</p> <p>Art. 12 – Soluționarea cererii de informații</p> <p>(1) CCPI întreprinde demersurile necesare soluționării cererii de informații dacă aceasta cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e) – j), respectiv dacă au fost primite clarificările și precizările solicitate conform alin. (2), și nu încalcă drepturile fundamentale ale omului .</p> <p>(2) În situația în care cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e)- j), CCPI solicită clarificări sau precizări punctului unic de contact sau, după caz, autorității solicitante.</p> <p>(3) CCPI refuză să furnizeze informațiile solicitate prin cererea de informații, atunci când intervine unul dintre următoarele motive:</p> <p>a) informațiile solicitate nu sunt disponibile CCPI și autorităților competente române sau nu pot fi obținute în exercitarea atribuțiilor stabilite prin legile de organizare și funcționare ale acestora;</p>	
--	--------------------------------	---	--

			<p>b) cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e) - j), și nu au fost primite clarificările și precizările solicitate conform alin. (2);</p> <p>c) informațiile solicitate constituie date cu caracter personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile de date cu caracter personal prevăzute la secțiunea B din anexa II la Regulamentul Europol;</p> <p>d) s-a constatat că informațiile solicitate sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate și nu pot fi furnizate în conformitate cu art. 7 alin. (3) – (7) din Legea nr. 363/2018;</p> <p>e) există motive pentru a considera că furnizarea informațiilor solicitate:</p> <ul style="list-style-type: none">i. ar aduce atingere securității naționale;ii. ar periclita buna desfășurare a unei investigații polițienești sau a procesului penal;iii. ar pune în pericol viața ori integritatea fizică a unei persoane fizice;iv. ar prejudicia interesele importante protejate ale unei persoane juridice; <p>f) dacă cererea de informații se referă la o infracțiune care nu este prevăzută de legea penală română sau pentru care este prevăzută o pedeapsă maximă cu închisoarea până la un an;</p> <p>g) informațiile solicitate au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la un stat terț, iar statul membru sau statul terț respectiv nu și-a dat acordul pentru furnizarea informațiilor.</p>	
--	--	--	--	--

<p>f) transmiterea de cereri de informații punctelor de contact unice ale altor state membre în conformitate cu articolul 4 și, atunci când este necesar, furnizarea de clarificări sau precizări în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).</p> <p>(3) Statele membre se asigură că:</p> <p>(a) punctul lor de contact unic:</p> <p>(i) are acces la toate informațiile disponibile autorităților lor competente de aplicare a legii, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive;</p> <p>(ii) își îndeplinește sarcinile 24 de ore din 24, 7 zile din 7;</p> <p>(iii) are la dispoziție personal calificat, instrumente operaționale adecvate, resurse tehnice și financiare, infrastructură și capacități necesare, inclusiv în materie de traducere, pentru a-și îndeplini sarcinile în mod adecvat, efektiv și rapid, în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv, după caz, cu</p>	<p>←Art. 5 alin. (1) lit. a)</p> <p>←Art.12 alin. (4)</p> <p>←Art. 6 alin. (1)</p> <p>←Art. 6 alin. (2)</p>	<p>Art. 5 – Atribuțiile CCPI</p> <p>(1) CCPI are următoarele atribuții principale:</p> <p>a) primirea, analizarea și soluționarea cererilor de informații, transmise de către autoritățile competente române și străine, organisme și instituții internaționale, direct sau prin atașatii de afaceri interne și ofițerii de legătură, în limbile notificate;</p> <p>(4) CCPI, autoritățile competente și autoritățile desemnate furnizează, la cerere, clarificările sau precizările necesare soluționării cererii de informații.</p> <p>Art. 6 – Funcționarea CCPI</p> <p>(1) Pentru realizarea atribuțiilor specifice, CCPI:</p> <p>a) are acces la informațiile disponibile ale autorităților competente române în îndeplinirea scopului prezentei legi;</p> <p>b) asigură schimbul de informații, 24 de ore din 24, 7 zile din 7.</p> <p>(2) Personalul din cadrul CCPI și al autorităților prevăzute la art. 16 alin. (1) beneficiază de formare profesională adecvată periodică, în special în ceea ce privește:</p> <p>a) utilizarea instrumentelor de prelucrare a datelor utilizate în cadrul CCPI, în special a aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații,</p>	
--	---	--	--

<p>respectarea termenelor prevăzute la articolul 5 alineatul (1);</p> <p>(b) autoritățile judiciare competente să acorde autorizațiile judiciare necesare în temeiul dreptului intern în conformitate cu articolul 9 sunt la dispoziția punctului de contact unic, la cerere, 24 de ore din 24, 7 zile din 7.</p> <p>(4) În termen de o lună de la înființarea sau desemnarea punctului lor de contact unic, statele membre notifică acest lucru Comisiei. Statele membre informează Comisia în cazul în care intervin modificări în ceea ce privește punctul lor de contact unic.</p> <p>Comisia publică respectivele notificări, precum și eventualele actualizări ale acestora în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>	<p>← Art. 59 alin (3)</p>	<p>denumit în continuare SIENA și a sistemului electronic unic de gestionare a cazurilor;</p> <p>b) aplicarea dreptului Uniunii relevant și a legislației naționale aplicabile pentru activitățile CCPI;</p> <p>c) legislația europeană privind protecția datelor cu caracter personal precum și prevederile Legii nr. 363/2018, cooperarea transfrontalieră polițienească, prelucrarea informațiilor confidențiale/clasificate;</p> <p>d) utilizarea în scopul comunicării profesionale a limbilor incluse în lista prevăzută la art. 19 alin. (2).</p> <p>Art. 59 – Intrarea în vigoare</p> <p>(3) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea CCPI, comunică Comisiei Europene coordonatele CCPI și ale autorităților desemnate române, precum și orice modificări ulterioare intervenite cu privire la acestea.</p>	<p>Nu necesită transpunere</p> <p>Nu necesită transpunere</p>
--	---------------------------	--	---

<p>temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre oferă personalului din cadrul punctului lor de contact unic acces la formare adecvată și periodică, în special în ceea ce privește:</p> <p>(a) utilizarea instrumentelor de prelucrare a datelor utilizate în cadrul punctului de contact unic, în special SIENA și sistemul de gestionare a cazurilor;</p> <p>(b) aplicarea dreptului Uniunii relevant și a dreptului intern relevant pentru activitățile punctului de contact unic în temeiul prezentei directive, în special în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, inclusiv Directiva (UE) 2016/680, în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră între autoritățile de aplicare a legii, inclusiv prezenta directivă și Regulamentul (UE) 2016/794, și în ceea ce privește prelucrarea informațiilor confidențiale;</p> <p>(c) utilizarea limbilor incluse în lista stabilită de statul membru în cauză în temeiul articolului 11.</p>		<p>profesională adecvată periodică, în special în ceea ce privește:</p> <p>a) utilizarea instrumentelor de prelucrare a datelor utilizate în cadrul CCPI, în special a aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații, denumit în continuare SIENA și a sistemului electronic unic de gestionare a cazurilor;</p> <p>b) aplicarea dreptului Uniunii relevant și a legislației naționale aplicabile pentru activitățile CCPI;</p> <p>c) legislația europeană privind protecția datelor cu caracter personal precum și prevederile Legii nr. 363/2018, cooperarea transfrontalieră polițienească, prelucrarea informațiilor confidențiale/clasificate;</p> <p>d) utilizarea în scopul comunicării profesionale a limbilor incluse în lista prevăzută la art. 19 alin. (2).</p>	
---	--	---	--

<p>Art. 16</p>	<p>Sistemul de gestionare a cazurilor</p> <p>(1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic implementează și utilizează un sistem electronic unic de gestionare a cazurilor ca registru care îi permite punctului de contact unic să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentei directive. Sistemul de gestionare a cazurilor trebuie să aibă cel puțin toate funcțiile și capacitățile următoare:</p> <p>(a) înregistrarea cererilor de informații primite și transmise, astfel cum sunt menționate la articolele 5 și 8, precum și a oricăror alte comunicări cu punctele de contact unice și, după caz, cu autoritățile competente de aplicare a legii din alte state membre cu privire la astfel de cereri, inclusiv a informațiilor privind refuzurile de a da curs cererilor de informații și cererile și furnizarea de clarificări sau precizări astfel cum sunt menționate la articolul 6 alineatul (2) și, respectiv, alineatul (3);</p> <p>(b) înregistrarea comunicărilor dintre punctul de contact unic și autoritățile competente de aplicare a legii, în temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (b);</p>	<p>←Art. 9 alin. (1) lit. a)-g)</p>	<p>Art. 9 – Sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor</p> <p>(1) În desfășurarea activităților specifice, la nivelul CCPI se constituie sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor, care are cel puțin următoarele funcții și capacități:</p> <p>a) înregistrarea cererilor de informații primite și transmise, inclusiv a informațiilor furnizate din proprie inițiativă, direcționarea de către CCPI a cererilor de informații către autoritățile desemnate, precum și înregistrarea situațiilor de refuz de a da curs cererilor de informații;</p> <p>b) înregistrarea comunicărilor, mesajelor primite și transmise;</p>	
-----------------------	---	-------------------------------------	--	--

<p>(c) înregistrarea furnizărilor de informații punctului de contact unic și, după caz, autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre, în conformitate cu articolele 5, 7 și 8;</p> <p>(d) verificarea încrucișată a cererilor de informații primite menționate la articolele 5 și 8 cu informațiile disponibile punctului de contact unic, inclusiv cu informațiile furnizate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) al doilea paragraf și cu articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf și cu alte informații relevante înregistrate în sistemul de gestionare a cazurilor;</p> <p>(e) asigurarea răspunsului adecvat și rapid la cererile de informații primite menționate la articolul 4, în special în vederea respectării termenelor pentru furnizarea informațiilor solicitate prevăzute la articolul 5;</p> <p>(f) interoperabilitatea cu SIENA, asigurându-se, în special, că toate comunicările care sunt primite prin intermediul SIENA pot fi înregistrate direct în sistemul de gestionare a cazurilor și că toate comunicările care sunt transmise prin intermediul SIENA pot fi transmise direct din sistemul de gestionare a cazurilor;</p>		<p>a) înregistrarea cererilor de informații primite și transmise, inclusiv direcționarea de către CCPI a cererilor de informații către autoritățile de aplicare a legii desemnate, precum și înregistrarea situațiilor de refuz de a da curs cererilor de informații;</p> <p>c) verificarea încrucișată a cererilor de informații primite și a informațiilor furnizate cu informațiile disponibile CCPI și cu cele existente în sistemul electronic de gestionare a cazurilor în scopul evidențierii eventualelor suprapuneri și valorificării informațiilor relevante;</p> <p>d) asigurarea răspunsului adecvat și rapid la cererile de informații primite în special în vederea respectării termenelor prevăzute la art. 14;</p> <p>e) interoperabilitatea cu SIENA, astfel încât comunicările primite și transmise prin această aplicație să fie înregistrate direct în sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor;</p>	
--	--	--	--

<p>(g) generarea de statistici privind schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive în scopul evaluării și monitorizării, în special în sensul articolului 18;</p> <p>(h) înregistrarea accesului și a altor activități de prelucrare în legătură cu informațiile conținute în sistemul de gestionare a cazurilor, din motive de răspundere și securitate cibernetică, în conformitate cu articolul 25 din Directiva (UE) 2016/680.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că toate riscurile în materie de securitate cibernetică legate de sistemul de gestionare a cazurilor, în special în ceea ce privește arhitectura, guvernanta și controlul acestuia, sunt gestionate și abordate într-un mod prudent și eficace și că sunt prevăzute garanții adecvate împotriva accesului neautorizat și a abuzului.</p>	<p>←Art. 23</p>	<p>f) generarea de statistici privind schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei legi, în scopul evaluării și monitorizării;</p> <p>g) înregistrarea accesului și a altor activități de prelucrare în legătură cu informațiile conținute în sistemul electronic de gestionare a cazurilor, din motive de răspundere și securitate, în conformitate cu prevederile art. 30 și 35 din Legea nr. 363/2018;</p> <p>Art. 23 – Securitatea Sistemului electronic de gestionare a cazurilor</p> <p>(1) Securitatea rețelelor și a sistemelor informatice din cadrul Sistemului electronic de gestionare a cazurilor se va aplica cu respectarea prevederilor legale privind canalul de comunicare SIENA – Basic Protection Level, dar și a Rețelei de Comunicații Voce și Date folosită pentru interconectarea entităților la nivel național.</p> <p>(2) Îndrumarea, coordonarea și controlul implementării măsurilor de securitate, la nivelul entităților Ministerului Afacerilor Interne se realizează de către Direcția Generală de Protecție Internă.</p>	
---	-----------------	--	--

<p>(3) Statele membre se asigură că sistemul de gestionare a cazurilor conține date cu caracter personal numai atât timp cât este necesar și proporțional ca punctul de contact unic să îndeplinească sarcinile care îi sunt atribuite în temeiul prezentei directive și că datele cu caracter personal conținute în acesta sunt ulterior șterse în mod irevocabil.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic reexaminează respectarea alineatului (3) pentru prima dată în termen de cel mult șase luni de la încheierea schimbului de informații și, ulterior, în mod regulat.</p>	<p>←Art. 24</p>	<p>Art. 24 – Protecția datelor cu caracter personal</p> <p>(1) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018.</p> <p>(2) Sistemul electronic de gestionare a cazurilor prevăzut la art. 9 păstrează date cu caracter personal într-o formă care să permită identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor pentru care sunt prelucrate datele respective.</p> <p>(3) Stocarea datelor cu caracter personal prevăzute la alin. (2) se face în conformitate cu termenele prevăzute de Legea nr. 56/2018, Legea nr. 76/2023, Regulile Interpol privind prelucrarea datelor, pentru a se decide asupra ștergerii acestora</p> <p>(4) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (3), datele cu caracter personal prevăzute la alin. (2) sunt verificate prima dată în termen de cel mult șase luni de la încheierea schimbului de informații și, ulterior, anual, până la împlinirea termenului de păstrare.</p> <p>(5) Datele cu caracter personal prevăzute la alin. (2) sunt șterse:</p> <p>a) în termen de 3 ani de la data ultimei prelucrări prin intermediul SIENA;</p> <p>b) în termen de 10 ani pentru alte situații decât cea prevăzută la lit. a).</p>	
--	-----------------	--	--

<p>Art. 17</p>	<p>Cooperarea dintre punctele de contact unice</p> <p>(1) Statele membre încurajează cooperarea practică între punctele lor de contact unice și autoritățile competente de aplicare a legii în sensul prezentei directive.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că șefii punctelor de contact unice se reunesc cel puțin o dată pe an pentru a evalua calitatea cooperării dintre serviciile lor, pentru a discuta măsurile tehnice sau organizatorice necesare în caz de dificultăți și pentru a clarifica procedurile acolo unde este necesar.</p>	<p>←Art. 5 alin. (2)</p>	<p><i>Art. 5. – Atribuțiile CCPI</i></p> <p>(2) Directorul CCPI sau, în lipsa acestuia, persoana desemnată de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române asigură reprezentarea la reuniunile șefilor punctelor unice de contact în vederea evaluării calității cooperării dintre acestea, pentru a discuta măsurile tehnice sau organizatorice necesare în caz de dificultăți și pentru a clarifica procedurile în cazul în care este necesar.</p>	
	<p>CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE</p>			
<p>Art. 18</p>	<p>Statistici</p> <p>(1) Până la data de 1 martie a fiecărui an, fiecare stat membru furnizează Comisiei statistici privind schimburile de informații cu alte state membre în temeiul prezentei directive care au avut loc în anul calendaristic precedent.</p>	<p>←Art. 28</p>	<p>Art. 28 – Statistici</p> <p>(1) CCPI, cu sprijinul autorităților competente române și a autorităților desemnate române, întocmește și transmite anual către Comisia Europeană statisticile privind schimburile de informații cu alte state membre realizate în temeiul prezentei legi care au avut loc în anul calendaristic precedent.</p> <p>(2) Statisticile prevăzute la alin. (1) sunt transmise până la data de 1 martie a fiecărui an.</p>	

	<p>(2) Fiecare stat membru se asigură că statisticile menționate la alineatul (1) acoperă cel puțin:</p> <p>(a) numărul de cereri de informații transmise de punctul lor de contact unic și, după caz, de autoritățile lor competente de aplicare a legii;</p> <p>(b) numărul de cereri de informații care au fost primite și numărul de cereri de informații la care s-a răspuns de către punctul lor de contact unic și de către autoritățile lor competente de aplicare a legii, defalcate pe cereri urgente și neurgente și defalcate în funcție de fiecare stat membru care a solicitat informațiile;</p> <p>(c) numărul de cereri de informații cărora nu li s-a dat curs în temeiul articolului 6, defalcate în funcție de state membre solicitante și în funcție de motivele de refuz;</p> <p>(d) numărul de cazuri în care s-au înregistrat abateri de la termenele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din cauza obligației de a obține o autorizație judiciară în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), defalcate în funcție de statele membre care au transmis cererile de informații în cauză.</p> <p>(3) Comisia compilează statisticile minime furnizate de statele membre în temeiul alineatului (2) și le pune la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului.</p>		<p>(3) Statisticile prevăzute la alin. (1) conțin cel puțin următoarele date:</p> <p>a) numărul de cereri de informații transmise de CCPI și, după caz, de autoritățile competente române;</p> <p>b) numărul de cereri de informații care au fost primite și numărul de cereri de informații la care s-a răspuns de către CCPI și de către autoritățile competente române, defalcate pe cereri urgente și neurgente și defalcate în funcție de fiecare stat membru care a solicitat informațiile;</p> <p>c) numărul de cereri de informații cărora nu li s-a dat curs în temeiul art. 12, defalcate în funcție de state membre solicitante și în funcție de motivele de refuz;</p>	<p>Nu necesită transpunere.</p> <p>Nu necesită transpunere.</p>
<p>Art. 19</p>	<p>Raportare</p> <p>(1) Până la 12 iunie 2026 și, ulterior, la fiecare cinci ani după 12 iunie 2027, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un</p>			<p>Nu necesită transpunere.</p>

<p>raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive, cu informații detaliate privind punerea în aplicare a prezentei directive în fiecare stat membru. La întocmirea raportului respectiv, Comisia acordă o atenție deosebită eficienței schimbului de informații între autoritățile competente de aplicare a legii, motivelor pentru care au fost refuzate cererile de informații, în special în cazul în care cererile nu intră în sfera de aplicare a obiectivelor prezentei directive, precum și respectării dispozițiilor privind protecția datelor și furnizarea de informații către Europol.</p> <p>(2) Până la 12 iunie 2027, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a eficacității prezentei directive, în special impactul acesteia asupra cooperării în materie de aplicare a legii, obligațiilor prevăzute la articolul 14 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și asupra protecției datelor cu caracter personal. Comisia ia în considerare informațiile furnizate de statele membre și orice alte informații relevante legate de transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv, după caz, obstacolele practice care împiedică punerea sa efectivă în aplicare. Pe baza acestei evaluări, Comisia</p>			
--	--	--	--

	decide cu privire la acțiunile ulterioare adecvate, inclusiv, dacă este cazul, cu privire la oportunitatea prezentării unei propuneri legislative.			
Art. 20	<p>Modificarea Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen</p> <p>De la 12 decembrie 2024, acele părți din articolele 39 și 46 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen care nu au fost înlocuite de Decizia-cadru 2006/960/JAI se înlocuiesc cu prezenta directivă în măsura în care articolele respective se referă la schimbul de informații care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.</p>			Nu necesită transpunere.
Art. 21	<p>Abrogare</p> <p>Decizia-cadru 2006/960/JAI se abrogă de la 12 decembrie 2024.</p> <p>Trimiterile la decizia-cadru abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.</p>	←Art. 60	<p>Art. 60 – Abrogarea unor acte normative</p> <p>(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 28 februarie 2014.</p> <p>(2) În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, referirile la Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene, respectiv la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării</p>	

			polițienești internaționale, se consideră a fi făcute la prezenta lege.	
Art 22	<p>Transpunere</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 12 decembrie 2024. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 13 până la 12 iunie 2027. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la primul și la al doilea paragraf, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.</p> <p>(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>	←Art. 59 alin. (1), (2)	<p>Art. 59 – Intrarea în vigoare</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 12 decembrie 2024 cu excepția dispozițiilor referitoare la urmărirea transfrontalieră terestră prevăzute la Capitolul VIII – Secțiunea 1, care intră în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele terestre interne conform Deciziei Consiliului emise în acest sens.</p> <p>(2) Prevederile art. 27 referitoare la realizarea schimbului de informații prin intermediul SIENA se aplică începând cu data de 12 iunie 2027.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Prezenta lege asigură crearea condițiilor necesare aplicării directe a art. 7, 39, 41, 46 și 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990, de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, transpune Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 134 din 22 iunie 2023, creează cadrul juridic necesar aplicării art. 5, 10, 13, 14 și 17-23 din Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie</p>	

			2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008, a art. 17 din Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008, a art. 3 din Decizia 2008/617/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008.	
Art. 23	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			Nu necesită transpunere.
Art. 24	Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.			Nu necesită transpunere.